

dosarul nr. 3ra-890/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Badan-Melnic Eleonora)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, O. Cojocaru, I.Țurcan)

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ion Druță
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Gheorghiu Tatiana, reprezentată de avocatul Cotruță Pavel,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghiu Tatiana împotriva Biroului Vamal Leușeni, intervenient accesoriu Serviciul Vamal, cu privire la anularea deciziei de concediere, restabilirea în funcție, plata despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Gheorghiu Tatiana și a fost menținută hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă

La 03 noiembrie 2016 la Judecătoria Hâncești a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghiu Tatiana împotriva Biroului Vamal Leușeni, intervenient accesoriu Serviciul Vamal, cu privire la anularea deciziei de concediere, restabilirea în funcție, plata despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

Totodată, la 18 noiembrie 2016 la Judecătoria Centru, mun. Chișinău a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghiu Tatiana împotriva Biroului Vamal Leușeni, intervenient accesoriu Serviciul Vamal, cu privire la anularea deciziei de concediere, restabilirea în funcție, plata despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

Prin încheierea din 10 august 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost constatată competența Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la examinarea cauzelor civile conexe la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghiu Tatiana împotriva Biroului Vamal Leușeni, intervenient accesoriu Serviciul Vamal, cu privire la anularea deciziei de concediere, restabilirea în funcție, plata despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin ordinul nr. 950-p din 22 august 2016 a fost concediată din funcția de inspector principal din cadrul Postului Vamal Leușeni, Biroul Vamal Leușeni.

Reclamanta a invocat că la data emiterii ordinului se afla în concediu medical. Astfel, a considerat că acest ordin a fost emis cu încălcarea art. 86 alin. (2) Codul muncii și art. 43 alin. (2) din Legea serviciului în organele vamale și altor legi.

A specificat că ordinul de concediere i-a fost adus la cunoștință după revenirea din concediu medical.

Pe parcursul examinării cauzei au fost depuse mai multe cereri de concretizare a pretențiilor, prin care reclamanta a solicitat constatarea ilegalității concedierii din funcția de inspector principal din cadrul Postului Vamal Leușeni, Biroul Vamal Leușeni, anularea ordinului nr. 950-p din 22 august 2016 a Serviciului Vamal, restabilirea în funcție, plata despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Gheorghiu Tatiana a declarat apel împotriva hotărârii din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Gheorghiu Tatiana și a fost menținută hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Colegiul a statuat că Gheorghiu Tatiana, deși cunoștea despre existența ordinului de concediere încă din 08 septembrie 2016 (fapt probat prin avizul de recepție), însă a depus prezenta acțiune la 03 noiembrie 2016, adică cu omiterea termenului de prescripție.

La 27 mai 2019 Gheorghiu Tatiana, reprezentată de avocatul Cotruță Pavel, a depus recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță conform competenței jurisdicționale la Judecătoria Hâncești.

În motivarea recursului a invocat că referința în conținutul încheierii din 10 august 2017 a Curții de Apel Chișinău despre existența încheierii din 21 iulie 2017 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central, nu atestă întrunirea unui conflict negativ de competență jurisdicțională – adică negarea competenței, deoarece anume Judecătoria Hâncești, sediul Central a fost cea dintâi sesizată, iar dispunerea transiterii spre conexare prin încheierea din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost rezultatul aplicării directe a prevederilor art. 37 CPC și nici într-un caz o declinare a competenței. Consideră că intervenția în derularea procesului prin încheierea din 10 august 2017 a Curții de Apel Chișinău este inadmisibilă, în situația în care nu a fost întrunit nici conflictul de competență pozitiv – adică declararea de către două instanțe de același nivel a competenței sale în examinarea aceleiași cauze, nefiind întrunit nici conflictul de competență negativ – adică declararea de către două instanțe de același nivel ca fiind incompetente material sau teritorial de a examina același litigiu.

Recurenta a mai invocat aprecierea unilaterală a probelor de către instanțele de judecată, probele prezentate de ea fiind lăsate fără examinare și anume înscrisul cu informația afișată public on-line pe situsul oficial al ÎS „Poșta Moldovei”, conform căreia scrisoarea recomandată a Biroului Vamal Leușeni expediată la 07.09.2016 cu comunicarea din 02.09.2016 i-a fost livrată ei la data de 30.09.2016.

Totodată, instanțele de judecată au dat apreciere greșită circumstanțelor, concluzionând că prin comunicarea recepționată la 08.09.2016 i-a fost prezentat și ordinul de concediere. Or, la scrisoare acest ordinu nu era anexat, astfel dânsa fiind lipsită de dreptul de a lua cunoștință de actul care urma a fi contestat.

A reținut și faptul că în comunicarea nr. 28/29 din 02.09.2016 nu se indică că ar conține anexat copia ordinului de concediere.

De asemenea a invocat că art. 86 alin. (3) Codul Muncii stabilește că nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu anual de odihnă.

Astfel, instanțele au ignorat faptul că începând cu data de 20 august 2016 până la 10 septembrie 2016 recurentei i-a fost acordat concediul anual de odihnă. Iar, pe perioada 19 august 2016 -01 septembrie 2016 dânsa s-a aflat internată în staționar.

Examinând admisibilitatea recursului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurenteii copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul este depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Gheorghiu Tatiana, reprezentată de avocatul Cotruță Pavel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Gheorghiu Tatiana, reprezentată de avocatul Cotruță Pavel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Gheorghiu Tatiana, reprezentată de avocatul Cotruță Pavel, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru